

Šestka a čtyři sta = smíření, nikoli prohra

Šest plus čtyři sta dává dohromady čtyři sta šest. Ovšem ta uvedená čísla nejsou určena ke sčítání, ale k přemítání, jak spolu souvisí. Velmi jednoduše. Na území současné Prahy 6 se nachází Bílá hora. Na ní došlo k bitvě a letos tomu bude přesně čtyři sta roků.

Při naší pravidelné adventní ekumenické snídani-tedy setkání duchovních z Prahy 6 a okolí-nás sestra Francesca, benediktinka z Bílé hory, informovala, jak se jejich klášter stává místem poutí a setkání pro nejrůznější skupiny křesťanů, které usilují, hledají, modlí se-za smíření. Celý rok nás toto téma Bílé hory bude provázet, nás jako společenství žijící na Praze 6 se bude týkat více než jiných.

Bílá hora je pro některé místem prohry. Máte s „Bílou horou“ každý něco společného či spojeno? Já s ní spojuji také dvě osobní zahanbení. Br. farář Jan Čapek, můj předchůdce v Dejvicích, se mě jako člen synodní rady při mé farářské zkoušce zeptal, zda se bitva na Bílé hoře dala vyhrát. Rozvinul jsem všechny možné válečné strategie, ale oběma nám bylo jasné, že v této otázce plavu a prohrávám ☺... Jak vidíte, nesu si s sebou pocit „trapnosti pro neznalost“ desítky let-a to je dobře! Spolu s vojenskými kaplany vyslechl jsem kdysi skvělou přednášku skvělého církevního historika o bitvě na Bílé hoře. Přednášel nám řeholník v době, kdy se ještě nevědělo, že šlo o kovaného agenta StB. Ve vzpomínce pak mi zůstal pocit trapnosti, ten není dobrý.

Celý život sportuji, hodně s dětmi. Když pláčou, protože prohráli, utěšuji je, že prohry jsou v životě daleko důležitější než výhry. Když je těch proher tak akorát, stávají se totiž nejlepší motivací k dalšímu zápasu. Mých proher kvůli Bílé hoře je tak akorát ☺. Slova sestry Francesky o hledání smíření v lokalitě té bitvy jsou úžasně inspirující.

Pojďme, bratři a sestry, rok 2020 proměnit na naší Praze 6 ve veliký zápas o smířování se a smíření. To křesťanské má začít každý u sebe. Smiř se s tím, že jsi jaký jsi; smiř se se svou minulostí, handicapem, omezeními, stíny svého života

Obsah

Šestka a čtyři sta = smíření, nikoli prohra.....	1	Připomenutí charitativních akcí našeho sboru	6
Z jednání staršovstva.....	2	Maraton psaní dopisů	7
Modlitba Páně a Apoštolské vyznání – znění		Návštěva z Glasgow.....	7
přijaté synodem.....	3	Hudební okénko.....	9
5% a hlavu vzhůru, aneb konec „obětavosti“	4	Sborová dovolená 2020.....	11
Poděkování	6	Kalendář na leden 2020.....	12

i duše; nesmiřuj se s nimi jako neměnným faktem, ale přijmi je a v pokoji je přetvářej do smíru. Jako smířený člověk můžeš se dívat kolem sebe a začít se smiřovat se svým okolím. V našem sboru třeba s různými skupinkami, proudy, generacemi – v pokoji přetvářejme náš sbor v místo pokoje. Pak pojďme mimo prostor církve. Prý je naše společnost rozdělená. Kdo jiný má být poslem pokoje mezi lidmi než křesťanstvo, smířené církve?

Je před námi další rok; ve vděčnosti Pánu Bohu za tento dar tuším v něm velikou příležitost proměnit prohranou bitvu na Bílé hoře ve velké vítězství. Čtyři sta let poté už bychom toho měli být schopni. Ovšem pro vítězství je třeba se nasadit, málokdy spadne samo do klína...

Pavel Ruml

Výťah z jednání staršovstva (5. 12. 2019 v 19:00)

- *Faráři poděkovali staršovstvu za celoroční práci a přáli k Vánocům; staršovstvo podarovalo faráře.*

A-1. Duchovenská práce (viz Souterrain a sborový web)

A-2. Další shromáždění ve sboru i jiné

- *Křestní 1. 12. – díky M. Trgalové P.R.*
- *Mimořádná: ekumenická snídaně 3. 12.; Syringa 6. 12.; Silvestr - P. Prosek, P. R.;*
- *generálka děti; 20. 12. Suchdol výročí gen. Pernický; 24. 12. Suchdol vánoční setkání 22 hod.*

A-3. Další aktivity s. farářky a br. faráře

- *MT: supervizní peer skupina v Horní Čermné 13. 11.; pohřeb presbyterky v Českém Brodě; schůze komise pro vikariát; pastorage; předkřestní příprava; Dozorčí rada Diakonie; intervizní setkání; proslov za seniorát na instalaci O. Mrázkové*
- *PR: předsvatební; pastorage; pohřební rozloučení Strašnice; konf. voj. kaplanů K. Vydří; sborový oběd; verifikace zápisu z konventu; PO SR pro práci s laiky; 30. 11. přednáška pro SAK; rozloučení se s. Němcovou - v rámci bohoslužeb; supervizní skupina Žižkov*

Oba: ekumenická snídaně 3.12.; pastorálka 10.12., příprava a doprovod návštěvy ze Skotska

B-1. Diakonie a křesťanská služba

- Adventní setkání – Diak. Stodůlky 6. 12. 14:00
- Vánoční posezení – Diak. Stodůlky 17. 12. 16:00

B-2. Finanční záležitosti

- nový pokladník – Jana Cihlová – děkujeme!

B-3. Hospodářské záležitosti

- výměna podlahové krytiny v předsíni u kanceláří – PR ruší pro nejednotnost názorů na nový povrch

B-4. Trvající a nové úkoly

- komise pro hledání nového faráře

B-5. Z došlé pošty a různé

- sborová zásilka 7/listopad (<https://www.ustredicce.cz/rubrika/11-Sborova-zasilka/index.htm>) - mj. dopis kurátorům, pozvání na kurz pro presbytery (28. 3. 2020 Jungmannova 9)
- díky J. Cihlové za adventní věnec
- díky skupině připravující polévku pro bezdomovce s. Jílková
- diskuse k Agendě - odesláno cestou SV - MT, PR
- vydání CD NP – ČRo - reedice
- Z. Srba - pěvecká skupina Senior fitness - zpěv v kostele - propůjčeno
- rodinná dovolená v Rakousku – P.G. - rozesláno sboru – 4. 7. - 11. 7. 2020
- Dan Molnár - Maratonu dopisů 15. 12. Amnesty International
- vinné sklínky - nově v kuchyni - darovali Hejlovi
- dobročinný bazar - hledáme nový zdroj šatstva - M. Grim práci ukončila;
- sborový oběd - poslední neděle v cír. roce - kladné ohlasy na termín; příští rok příprava někdo jiný, ne farář, s ohledem na nového faráře - najít ochotnou osobu
- fotografové při křtu – rušivé – obecně při udělování svátostí – počet fotografií domluvit dopředu

C. TÉMA

- VP dětem - PR, MT – trvá - připravit informaci pro staršovstvo; zveřejnit v Souter.

Modlitba Páně a Apoštolské vyznání – znění přijaté synodem

Jak již asi všichni víme odjinud, na letošním zasedání synodu bylo po několikaletých debatách přijato nové doporučené české znění Modlitby Páně a Apoštolského i Cařihradsko – Nicejského vyznání víry, které lépe odpovídá dnešnímu porozumění českému jazyku. Proto je potřebné, abychom v co nejširší možné míře měli oba texty na očích, seznámili s s nimi a neučili se je jenom odposlechem. Proto je zde otiskujeme, včetně stručného zdůvodnění změn.

Modlitba Páně

V textu MP byla přijata pouze jedna drobná změna v závěrečné doxologii: méně používaný tvar slovesa „jest“ je nyní změněn na běžnější „je“. Nový text zní:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Apoštolské vyznání víry

V textu AV byly přijaty dvě drobnější a jedna výrazná změna.

(i) Stávající spojení „pod Pontským Pilátem“ je nahrazeno zněním „pod Ponciem Pilátem“. Je to proto, aby se jméno římské rodiny Pontii nesměšovalo se zeměpisným označením Pontus.

(ii) Stávající formulace „sedí na pravici“ se nahrazuje zněním „sedí po pravici“ v souladu s použitím předložek v současné češtině.

(iii) Hlavní změnou je náhrada dnes již jinak chápaného archaického slova „obcování“. Jako dobře srozumitelná náhrada se nabízí např. „společenství“, což ale vyžaduje změnu slovosledu („společenství svatých“ místo „svatých obcování“). Stejnou záměnu bylo třeba provést i v následujících dvou klauzulích: odpuštění hříchů“, „vzkříšení těla“ (místo stávajícího „hříchů odpuštění“, „těla z mrtvých vzkříšení“).

Text revidovaného znění je:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježiše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

Jan Mašek

5% a hlavu vzhůru, aneb konec „obětavosti“...

Když ke mně dorazila výzva synodní rady, řekl jsem si – no, konečně. Autoři v ní

mj. připomínají moudré rozhodnutí církve, která doporučuje svým členům přispívat na její potřeby pěti procenty z vlastního čistého příjmu. Na tom doporučení je zajímavé to, že již platí „několik generací“. Jenom zlomek členů naší církve se jím prý ovšem řídí. O čem to svědčí? Dosad'me si každý sám...

Touto kampaní se chce církev aktivně připravit na blížící se finanční nezávislost na státu. I o tom celé generace evangelíků snily. Myslím, že si synodní rada uvědomila, že praktický dopad a odpovědnost za tento krok leží na ní a na dalších asi třech po ní zvolených syn. radách. Je skvělé, že nám klade na srdce, že už skutečně není na co čekat.

Pročtete si, prosím, pečlivě webové stránky, které církev zřídila (<https://hlavuvzhuru.e-cirkev.cz/#faq>). Jedna z tváří, která se propůjčila k propagaci kampaně, je naše sestra farářka Magdaléna Trgalová. Od začátku ledna je právě ona odpovědná za pofakultní přípravu nových farářských generací - tedy také za část budoucnosti ČCE. Je skvělé, že my z Dejvic máme v této kampani „svého člověka“.

Je vyzkoušené, že pro naše osobní výdaje a jejich „psychologický dopad“ je lepší pravidelný měsíční příspěvek formou trvalého příspěvku než jednorázový „náraz“ do rozpočtu. I pro ty, kteří nevědí, zda budou schopni celoročně udržet svůj příjem je trvalý příkaz řešením. Nastavím si alespoň malé splátky a v případě úspěšného výdělků mohu na závěr roku částku jednorázově doplnit.

Ale to nejdůležitější k připojení se k tomuto nezbytnému kroku pro financování života církve není jeho technické zvládnutí. To jediné rozhodující je změna „hlavy a srdce“. Ze zkušenosti církve i života sboru víme, že ho zatím učinil pouze „zlomek“ členů naší církve.

Kampaně je připravena i krásně graficky. Ukousnutý dílek z chleba, jablka či koláče naznačují, že je skutečně třeba se podělit; oddělit; utrhnout si od úst... Nicméně v materiálech se nemluví o obětavosti. V průvodním dopise k tomu Synodní rada ČCE píše: „Domníváme se, že je na čase s užíváním tohoto výrazu (obětavost) šetřit. Vede nás bezděky k zahleděnosti do sebe, k pocitu, že svým darem církvi něco ztrácíme. Ostatně – v hospodaření své rodiny také před nutnou údržbou či investicí nemluvíme o potřebě zvýšení obětavosti“.

Synodní rada dále prosí zvláště ty, kteří nesou zodpovědnost za život sboru, abychom kampaně podpořili a šířili ji dál. Píše: „O nutnosti změny myšlení mluvíme už dlouho. Pojd'me ji učinit!“ Já k tomu naléhavě dodávám ošuntělý slogan-kdy jindy než teď; kdo jiný, než my!

Pavel Ruml

Poděkování

Často jsem se svým otcem farářem vedl rozhovor o otázkách víry. Jednou jsme hovořili o tom, do jaké míry děkovat a chválit za službu v církvi. Vycítil jsem, že tatínek, vycházející z důležitosti především chválit Boha, byl zdrženlivější ve chválení lidí, i když se tomu vůbec nebránil ve své dlouholeté duchovenské službě. Domnívám se, že děkování a chvála nejen Pánu Bohu, ale také i lidem, patří k dobrému životu ve sboru i v církvi. A nemělo by se tím šetřit.

Kdykoliv přijdu do naší sborové kuchyně, kterou před časem vybudovali manželé Martina a Libor Jílkovi, nemohu se ubránit stálému úžasu, jak je to vše dokonale a hlavně prakticky uděláno. To mne vede k vyjádření velké chvály a poděkování za tuto službu. Dík, Martino a Libore, také za Vaši pravidelnou službu zásobovat kuchyň i jiné místnosti potřebnými věcmi, abychom třeba v neděli po bohoslužbách mohli si vychutnat dobrou kávu, či čaj. Tuto službu konáte, aniž by většina z nás o tom věděla. Děkujeme Pánu Bohu za to.

Pavel Prosek

Připomenutí charitativních akcí našeho sboru

Dejvický sbor je v naší církvi považován za bohatý. Není to, na rozdíl od některých jiných pražských sborů, dáno ziskem z pronajímaných nemovitostí, ale obětavostí našich členů. Vzpomeňme na budování naší nové modlitebny před více než 20 lety. Již zhruba 20 let ale nemalé procento obětavosti směřuje ne na provoz sboru, případně celé církve, ale na charitativní účely. Značnou zásluhu na tom měl náš farář Petr Hudec se svým záparem pro Diakonii, prakticky hned po příchodu Hudcových do Dejvic jsme začali, zprvu nepříliš systematicky, s benefičními akcemi ve prospěch práce Diakonie.

Pravidelnou podobu dostaly naše benefiční akce až v roce 2007, kdy náš sbor uspořádal I. ročník Bienále pro Diakonii. Pro nepamětníky: šlo o dvoutýdenní sled kulturních pořadů, zahájených vernisáží prodejní výstavy uměleckých děl ve Stodůlkách a koncertem s následující aukcí. Výstava v následujícím týdnu pokračoval ve Stodůlkách a pak se přesunula do prostor našeho sboru, kde prodej probíhal až do příští soboty. S přípravou Bienále začínala pracovní skupina s ročním předstihem, bylo třeba připravit program, oslovovat umělce, aktualizovat webové stránky Bienále včetně programu na elektronickou aukci atd. V době konání výstavy se pak zapojovala řada dalších členů sboru, např. hlídáním. Bienále tak bylo, stejně jako pozdější bazary, určitou sjednocující myšlenkou celého sboru.

Finanční efekt nebyl zanedbatelný. Výtěžek prvního ročníku Bienále byl zhruba 700 tisíc Kč a byl použit jako příspěvek na výstavbu denního a týdenního stacionáře

ve Stodůlkách. Stejně určení měl i výnos II. ročníku Bienále v roce 2009, ten vynesl asi 900 tisíc Kč. III. ročník Bienále pro Diakonii se konal za další dva roky, tj. na podzim roku 2011, opět u nás, se ziskem asi 360 tisíc Kč, rovněž věnovaných středisku Diakonie ve Stodůlkách. Další ročníky Bienále se přestěhovaly do Brna, kde bylo potřeba získávat prostředky na zbudování střediska v Nosislavi.

V témže roce se v Dejvicích konal první jarní bazar šatstva. Ten, i další v roce 2012, ještě neměly charitativní zaměření, ale sloužily našemu sboru, mj. k rekonstrukci suterénních prostor. Dohromady vynesly asi 80 tisíc Kč. Již v roce 2013 jsme se ale rozhodli věnovat výtěžek bazaru (bylo to asi 40 tisíc Kč) Diakonii, tenkrát to bylo pro budované nosislavské středisko. A od té doby jsme pravidelně celý nebo část výtěžku bazaru směřovali do Stodůlek, a to s rostoucím úspěchem. V posledních dvou letech jsme dobročinným bazarem „vydělali“ přes sto tisíc Kč. To potěší! Brali jsme tak trochu za samozřejmost, že budeme v dobročinných bazarech pokračovat i v dalších letech.

Zdá se, že tomu tak nebude. Sestra Míša Grimm, která obstarávala přísun šatstva a dalších věcí do bazaru, nejen toho našeho, už pro zdravotní problémy s touto záslužnou činností končí. Zatím se nepodařilo najít náhradní zdroj, a tak to vypadá, že po deseti letech - a v nejlepším - naše dobročinné bazary skončí. Jako Bienále, jako mnoho jiných věcí, takový už je život. Třeba nás napadne něco nového.

Jan Mašek

Maraton psaní dopisů

O třetí adventní neděli 15.12. proběhl v naší modlitebně již potřetí Maraton psaní dopisů Amnesty International. Celkem bylo napsáno v našich řadách 54 dopisů. Ve výsledku to je ale nejspíš ještě o něco více - mnozí z Vás si materiály odnášeli domů k sepsání a odeslání samostatně. Sbíрка na poštovné celkem vynesla 4 257,- Kč. Po úhradě poštovného z ní zbylo 2 016,- Kč, které byly zaslány na účet Amnesty International ČR jako dar našeho sboru. Děkuji všem, kteří se do této akce zapojili.

Daniel Molnár

Návštěva z Glasgow

Ve druhém adventním týdnu nás navštívilo 6 zástupců Wellingtonského sboru Skotské církve v Glasgow. Návštěva byla prvním skutečným počinem v možné budoucí družbě našich sborů. V průběhu loňského roku se naše staršovstvo usneslo, že by bylo přínosné navázat kontakt s některým ze zahraničních sborů - podobně, jak už k tomu v historii Dejvického sboru vícekrát došlo. Vzhledem

k jazykové vybavenosti „družebních“ dobrovolníků (br. f. Pavel Ruml, s. f. Magdaléna Trgalová, s. Martina Študentová a já) a našim současným kontaktům, padlo rozhodnutí oslovit našeho bratra Davida Sinclaire s žádostí o zprostředkování kontaktu se sborem Davidova předchozího působiště - Wellingtonského sboru v Glasgow. Adventní návštěva tak byla odezvou na tento zprostředkovaný podnět.

K našemu setkání s šesticí hostů došlo poprvé krátce před a během skvělého pátečního koncertu skupiny Syringa a jejích hostů 6. 12. Přicestovali k nám farář Roger Sturrock s chotí Helen, Grace Franklin, John Bradley a snoubenci Rebecca Gebauer a Shahid Khan. Ještě týž večer začala prohlídka krás Prahy - a to příhodně návštěvou Bubenečského pivovaru. Úvod sobotní prohlídky Prahy ovšem dopoledne nedopadl podle plánu - navštívit prezidentsky opevněný Pražský hrad pro tisícíhlavé fronty na Prašném mostě i u Hradčanské brány nebylo rozumně možné. Proto jsme se pod odborným vedením Martiny Študentové vydali rovnou dále Nerudovou ulicí na Karlův most a Staré město. (Zde si naši hosté krom pamětihodností pochvalovali i vynikající svíčkovou a umě řezaného Kozla k obědu.) Odpoledne jsme navštívili Muzeum Karlova mostu u Křížovníků a podnikli plavbu jednou z lodí Zdeňka Bergmana - převozníka Pražského. Perspektiva pražských památek je z lodi čarovně jiná.

Bergmanovy lodi zkonstruované dle vzoru severoněmeckých kanálových lodí z 19. století mají navíc tu skvělou vlastnost, že ačkoli pojmu dobře přes třicet lidí, pohodlně proplují spodní Čertovkou a lze je v tůni pod Velkopřevorským mlýnem otočit. Také disponují čadivými kamny, což dodává na koloritu 19. století, ač asi nezamýšleně.

Okamžitý nápad Martiny nás již po setmění zavedl do Betlémské kaple, která naše skotské přátele velmi zaujala, strávili zde s námi nakonec více než hodinu. Odtud jsme se vydali do Michalské ulice do čajovny U Zlatého Kohouta. Naši skotští hosté projevíli sobě vlastní odolnost a otužilost - náramně si užívali naše venkovní posezení na dvorku čajovny, neboť uvnitř nebylo pro naši osmihlavou skupinu volné místo. Několik konvic výborných čajů nám přišlo velmi vhod. Z čajovny se naše stezky již rozdělili. Roger s Helen a Grace se vydali na večerní koncert do Obecního domu, John - „Brad“ a Shahid s Rebeccou již zamířili zpět do penzionu ČCE v Husově domě.

Naše setkávání pokračovalo o druhé adventní bohoslužbě následující den. Domnívám se, že byla neobyčejně radostná. Při kávě a čaji měli mnozí z našeho sboru možnost osobně mluvit s našimi hosty. Myslím, že jim bylo k velké radosti moci se dohovorit a promluvit si s tolika lidmi z řad našeho sboru.

Naše skupina pak dobu oběda a značnou část odpoledne strávila v rozhovorech u Sinclairů. Poslední den, pondělí, strávili naši hosté s br. f. Pavlem Rumlem a br. Kamilem Trgalou. Navštívili Vojenskou nemocnici, někteří i Ruzyňskou věznicí a památník v Lidicích.

Soudím, že právě ona čirá radost ze sdílení, prodchnutá Duchem Svatým, je jedním z mnoha požehnání, kvůli kterým stojí za to usilovat o vzájemný kontakt s „cizími sbory“. Samotné vzájemné poznávání reality toho druhého společenství je obohacující. Nemyslím, že je třeba tuto družbu nahlížet jako cosi, co má poutat a zavazovat oba zúčastněné sbory „na věky věků“. Věřím, že bohatě stačí, dojde-li k setkávání a sdílení během několika takovýchto návštěv. Dojde-li pak i na nová osobní přátelství a vazby, vzájemně obohacující a motivující, bude to ještě o další požehnání navíc.

Daniel Molnár

Hudební okénko

Na následujících stránkách zachytil br. Hlavsa během minulého roku hudební aktivity členů našeho sboru.

září 2019: Tomáš Najbrt při bohoslužbách
listopad 2019: Evangswing
prosinec 2014/9: Vánoční koncert NP

listopad 2019: Děti při bohoslužbách
prosinec 2019: Naši pěvci při advent. Bohoslužbách
prosinec 2019: Vánoční slavnost dětí

Sborová dovolená 2020

Milí přátelé, plánování příští **sborové dovolené v Rakousku 2020** již konečně pokročilo. Po zvažování a výběru různých alternativ jsme dospěli k rozhodnutí zvolit pro změnu novou zemi našich jižních sousedů. Příští prázdniny tedy **v termínu 4.-11. 7. 2020** směřujeme do **Lungau** - což je v jižní části Salcburska, konkrétně k rodině Bogensperger **ve vesničce Pichl** (výška 1100 m.n.m.).

Ubytování bude v domě z 16 století, který budeme mít celý pro sebe. Objekt je nově zrekonstruován na prostorné apartmány, které vypadají velmi pohodlně. Apartmány jsou většinou řešeny jako 2kk a 3kk vždy s vlastní kuchyňkou i koupelnou. Většina pokojů v apartmánech obsahuje 2 postele. Celkový počet účastníků jsme zatím nahlásili 60 osob. Vhodné pro všechny věkové kategorie.

Součástí ceny ubytování je **LUNGAU Card**, kde je opravdu spousta věcí zdarma nebo se slevou - lanovky, bazény, koupaliště, vstupy do hradů, expozic atd.

Info: pavelgeier@seznam.cz

Kalendář na leden 2020

Bohoslužby	5. 1. VP	P. Ruml
ve sboru -	12. 1.	Z. Susa (M. Trgalová Chotíněves)
neděle 9:30	19. 1. s dětmi	P. Ruml, rozloučení se s. Šindlerovou Vokáčovou
	26. 1. NP	M. Trgalová
	2. 2. VP	Karel Müller (seniorátní farář pro mládež)
Děti	čtvrtek 17:00; maminky s dětmi 9. 1. v 9:30; náboženství v Suchdole: první pátek v měsíci 10. 1. v 13:30	
Konfirmandi	pátek 14:45 hod.	
Nedělníci	3. neděle po bohoslužbách: 19. 1.	
X-cátníci	úterý 14. 1. od 19:00	
Naši pěvci	zkoušky středa 18:30, neděle 26. 1. při bohoslužbách	
Křesťan. služba	12. 1. a 9. 2. po bohoslužbách	
Modlitby Taizé	17. 1. v 20:00 (Kolejní 4; vždy 3. pátek v měsíci)	
Hodina pohybu	termíny po dohodě	
Biblická hodina	úterý 17:30	
Klub poznávání	9. 1. 9:30 manželé Štajfovi o cestě po Nepálu a Bhútánu	
Staršovstvo	9. 1. v 19:00	
Zpívání	Diakonie Stodůlky - každý pátek v 9:15	
Ostatní	25. 1. ekumenický ples 19:00 26. 1. Koncert podané ruky u sv. Gotharda 18:00 (ekumenický týden modliteb) 27.-31. 1. farářský kurz	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 19. 1. 2020.

Únorové číslo vyjde 26. 1. 2020.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.
Adresa redakce:
Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz
Adresa sboru:
Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová)
tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)
<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**
var. symbol: **salár =101**, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103